

BIF-ildsjæl

Bent Koogi – en BIF-ildsjæl i 1970'erne

INDLEDNING

Bent Koogi og hans familie flyttede til Biersted i 1964, men det kom som en stor overraskelse for familien, som dengang boede i København, hvor han arbejdede på Flyvestation Værløse.

De troede han var stukket af, men uden familiens vidende havde han søgt og fået ansættelse på Flyvestation Aalborg, og han var taget alene af sted til det nordjyske for at kigge på hus i Biersted, hvor han købte huset på Stationsvej 63 af tømrer Jørgen Nielsen, som dengang havde købt jorden af Bøgild Sørensen og bygget og solgt flere huse på Stationsvej mellem Højbakkevej og Smedevej.

ERINDRINGER

HP Urth fortæller sine erindringer om Bent Koogi:

"Bent Koogi blev formand for BIF i en periode, hvor Biersted var i stor udvikling.

Der blev bygget parcelhuse i stor stil, og bl.a. kvarterne Solvænget, Hedegårdsvej og Klitgårdsvej kom til i disse år, så Biersted gik fra at være en by nærmest todelt i kvartererne "Stationsbyen" og "Nordre By" til at være et mere samlet byområde, som vi kender det i dag.

Den store tilflytning af mange unge mennesker betød, at Biersted Idrætsforening over en kort årrække voksede meget i medlemstal, og forholdene for

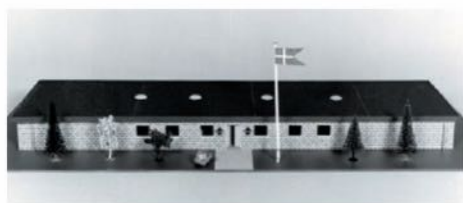
Idrætsforeningens medlemmer, som mest var fodboldspillere inden hallen kom til, blev efterhånden noget trange med blot to omklædningsrum på skolen.

Der opstod derfor et stærkt ønske om, at Idrætsforeningen endelig for første gang siden stiftelsen i 1935 skulle have sit eget klubhus, og Bent Koogi, som selv var tilflytter fra København, var som formand for Idrætsforeningen en af de centrale aktører i dette arbejde, sammen med andre gode aktører som f.eks. Per Frost og Niels Riis Jørgensen.

Der blev arbejdet med finansiering og udarbejdet tegninger og en flot model, modellen bl.a. for at interesserede borgere kunne se, hvad det var man kunne støtte via de såkaldte "klubhusbeviser" á 25 kr., som blev solgt til byens borgere.

Bent skilte sig med sin københavnerdialekt og tilsvarende temperament ud fra de fleste lokale Bjessinger, og han var en ildsjæl, længe før udtrykket blev opfundet.

Han havde tit travlt og havde gang i flere ting på samme tid, men alligevel virkede

han aldrig stresset, og spurgte jeg Bent, hvordan det gik og hvordan han havde det, så var standardsvaret: "Hovedet op, benene ned", - med andre ord, at det gik OK.

Bent spillede selv fodbold, så vidt jeg husker spillede han målmand på det ene af vores to Old Boys-hold.

Så en frisk fyr med godt humør, som man følte sig i godt selskab sammen med, så-
dan husker jeg Bent", afslutter HP Urth.

BIF KLUBHUS

Klubhuset havde været savnet og snakket om i mange år, faktisk blev der ifølge protokollen afsat penge til projektet allerede i 1948, men det er uvist, hvorfor der skulle gå 29 år inden klubhuset stod færdigt i 1977. Inden da måtte fodbold

De forskellige entrepriser gik til de lokale håndværkere: murer Verner Thomsen, tømrer Hugo Bæhrenz, smed Frank O. Larsen og el-installatør Bent Høgsted.

Af byggeregnskabet fremgår det, at de samlede udgifter til klubhusbyggeriet løb op i 845.966 kr.

bruge 2 omklædningsrum på skolen, og man savnede et klublokale, hvor man kunne mødes og hygge efter træning og kamp.

Bent Koogi skal have en stor del af æren for, at han fik det til at ske. Han brugte rigtig rigtig megen tid på projektet, og han var også blevet valgt ind i Fritidsnævnet i Aabybro Kommune i 1974 efter indstilling fra bl.a. BIF. Han havde brugt sit netværk herfra til at indgå de nødvendige godkendelser med myndigheder og skaffe finansiering til projektet.

For at medlemmer kunne få syn for sagen inden byggeriet gik i gang, fik Bent Koogi fremstillet en minimodel af klubhuset, hvor man kunne løfte taget af og se grundplanen med omklædningsrum, toiletter, cafeteria, boldrum, teknikrum mv.

Første spadestik blev taget 16. maj 1977, og efter slid og slæb for mange personer kunne man endelig nyde resultatet, da klubhuset blev indviet den 3. december 1977. Allerede året efter blev hallen indviet den 7. oktober 1978, så man nu kunne dyrke idræt i Idrætsforeningen hele året rundt. Et stort fremskridt for BIF.

Det var også i Bent Koogi's embedsperiode i 1970'erne at første årgang af klubbladet så dagens lys. I 1973 udkom der en forløber "Medlemsblad for BIF", men dengang var bladet endnu ikke blevet døbt og i november-decemberbladet efterlyste redaktionen "et uhøjtideligt og sjovt navn med relation til sport indenfor BIF". I dette nummer havde Bent Koogi også en lille annonce "Frimærkeafklip købes", og han betalte 50 kr. pr. kilo for afklip indeholdende særmærker. Susanne og Jane fik derefter 50 øre pr. avisside, for at "vaske" hans frimærker. Først i saltvand, så rent vand og så tørre.

Byggeudgifterne kunne holdes lidt nede bl.a. fordi malerarbejdet blev udført ved frivillig arbejdskraft af foreningens medlemmer, men også her tog Bent Koogi selv fat med malerpenslen, når der ikke var frivillige nok. På et tidspunkt foreslog konen Inga, at han da bare kunne flytte derned.

Der skulle dog også skaffes penge til inventar, og hertil blev der solgt 1.000 nummererede klubhusbeviser á 25 kr. Et projekt som havde Per Frost som primus motor, og det var et stort arbejde med at stemme dørklokker i byen. Klubhusbeviset var et gældsbevis, som kunne indfries med 1/10hvert år (efter endetal), men der var kun ganske få bjessinger, som kom for at få de 25 kr. retur.

Så holdt klubbladet tilsyneladende en pause, indtil det første rigtige nummer af "BIF-NYT" udkom i 1976, og det var kun på en A4-side.

Bent Koogi blev i 1980 hædret som nyt æresmedlem af BIF for sin indsats for Biersted Idrætsforening i 1970'erne.

Jens Kærvad
Pedersen

bnlokalhistorisk@gmail.com

Kilder: BN Lokalhistorisk, Susanne Koogi, Hans Peter Urth og Nordjyske Avisarkiv.

Kilde: Biersted Nyt 2 2021 - www.Bierstedif.dk